

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τις πραγματικές προθέσεις τους αποκαλύπτουν και εκφράζουν τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. και μέλη της πρώην Α.Σ.Κ.-Ο.Τ.Α. νυν Μ.Ε.Τ.Α., Βασίλης Γκιτάκος και Μηνάς Μοναστηρίδης μέσα από την κοινή τους ανακοίνωση που τιτλοφορείται «*κάποιες σκέψεις με αφορμή την υπογραφή της Σ.Σ.Ε. από την Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.*».

Δεν είναι «δοκίμιο», δεν είναι «μυθιστόρημα», αλλά μια ξεκάθαρη προσπάθεια καλλιέργειας κλίματος, έντασης και διχασμού στο εσωτερικό της Ομοσπονδίας και μάλιστα σε μια στιγμή κρίσιμη για την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Σκέψη λοιπόν πρώτη... «*η Σ.Σ.Ε. υπογράφηκε ετεροχρονισμένα και για εθιμοτυπικούς λόγους...*». Ξεχνούν πως λίγο καιρό πριν, όταν εκπρόσωπος της παράταξης τους ήταν ο Θ. Μπιζάς, υποστήριξαν πως ο θεσμός της Σ.Σ.Ε. πρέπει να μένει ζωντανός και να μην χαθεί!!! Και φυσικά εύκολα μπορείς να ξεστομίζεις «*παχιά λόγια*» όταν δεν συμμετέχεις στο Προεδρείο της Ομοσπονδίας, όταν δεν είσαι αναγκασμένος να επωμιστείς την αγανάκτηση και το άγχος των εργαζομένων στην καθαριότητα και όχι μόνο, που αγωνιούν όταν ακούν «*Επιτρόπους του Ελεγκτικού Συνεδρίου*» να υποστηρίζουν το προηγούμενο χρονικό διάστημα πως εφόσον δεν έχει υπογραφεί νέα Σ.Σ.Ε. το δωρο ισχύει και για αυτούς!!! Ούτε έχουν να απαντήσουν κάτι όταν «*πονηροί*» Δήμαρχοι υποστήριξαν πως, όσοι εργαζόμενοι Ορισμένου Χρόνου τώρα προσλαμβάνονται, δεν καλύπτονται από την Σ.Σ.Ε. αφού όπως και οι εκπρόσωποι της Α.Σ.Κ.-Ο.Τ.Α. υποστηρίζουν ότι η Σ.Σ.Ε. είναι ... «*νεκρή*»!!!

Η Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. άλλωστε είναι από τις ελάχιστες Ομοσπονδίες που υπέγραψαν Σ.Σ.Ε. διατηρώντας τις θεσμικές κατακτήσεις σε μια σημαντική μερίδα εργαζομένων.

Σκέψη δεύτερη... «*ενώ ούτε όλα τα μέλη της Διοίκησης της Ομοσπονδίας γνώριζαν...*». Είναι φυσικό, αφού σε καμία διαδικασία των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων δεν συμμετείχαν αν και είχαν ενημερωθεί εγγράφως. Κάτι που αποδεικνύεται εύκολα.

Σκέψη τρίτη... «*εκ των προτέρων η εργατική πλευρά προσέρχεται «άοπλη» συμβιβασμένη και συνθηκολογημένη στις Συλλογικές Διαπραγματεύσεις σε μια διαδικασία ρουτίνας...*». Γνωρίζουν οι συνάδελφοι πως η διατήρηση του θεσμού της Σ.Σ.Ε. και ακόμα και η διατήρηση των κατακτήσεων των προηγούμενων χρόνων σε μια εποχή που εργασιακά κεκτημένα δεκαετιών εξανεμίστηκαν εν μια

νυκτί, αποτέλεσε και αποτελεί βασικό ζήτημα διεκδίκησης του αιτήματος. Από πότε είναι... ρουτίνα η διασφάλιση των κατακτήσεων; Και εάν παρ' ελπίδα τελικά χάναμε αυτές τις κατακτήσεις, εμείς πάλι δεν θα φταίγαμε; Και κερατάδες και ζημιωμένοι λοιπόν. Εύκολο όταν άλλοι βγάζουν τα κάστανα από τη φωτιά.

Και αφού χορτάσαμε με αυτές τις σκέψεις, ποió άλλο διαχρονικό ζήτημα προσφέρεται για δημιουργία κλίματος, έντασης και αναταραχής; Το ποιοι θα ψηφίζουν στην ανάδειξη των οργάνων της Ομοσπονδίας. Ζήτημα διαχρονικά πρόσφορο σε λαϊκισμό και ψηφοθηρία.

Οι συνάδελφοι, εκπρόσωποι του «Μ.Ε.Τ.Α.» προτείνουν σήμερα την ενοποίηση των συνδικάτων Ιδιωτικού και Δημόσιου τομέα και την εγγραφή όλων των εργαζομένων ανεξάρτητα της σχέσης εργασίας. Σωστά! Αλλά ξεχνούν πως το 2004 καταηγήφισαν στο Συνέδριο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. τις καταστατικές αλλαγές για την εγγραφή στα συνδικάτα των εργαζομένων Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου των Ν.Π.Ι.Δ. (Επιχειρήσεις Ο.Τ.Α. κ.λπ.).

Σήμερα και ενόψει του Οργανωτικού-Καταστατικού Συνεδρίου της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., το Δεκέμβριο του 2014, που θα αποφασίσει (ή όχι) το ποιοί τελικά θα ψηφίζουν τα όργανα των δευτεροβάθμιων και τριτοβάθμιων οργάνων, ζητούν να συμμετέχουν όλοι οι εργαζόμενοι ανεξάρτητα από τη σχέση εργασίας και από ποιους εκλέχθηκαν και χωρίς ενιαίους όρους και κανόνες, όταν οι ίδιοι λίγο καιρό πριν, το Δεκέμβριο του 2011, σε ανακοίνωση τους υποστήριζαν πως «...για τη συμμετοχή ενός σωματείου στη δύναμη της Ομοσπονδίας υπάρχουν προϋποθέσεις όπως: α. Η Συμφωνία με το καταστατικό της υπερκείμενης οργάνωσης Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. και β. Ο ενιαίος τρόπος εκλογής παντού, σε όλα τα Σωματεία και όχι επιλεκτικά, γεγονός που αλλοιώνει την γνήσια έκφραση του συσχετισμού δυνάμεων στην Ομοσπονδία...»

Τι τελικά ισχύει; Ποιο το καλό και ποιο το κακό; Κι αν εμείς που είχαμε αυτή την άποψη και σήμερα και τότε γιατί είμαστε «ταξικοί εχθροί της εργατικής τάξης», «διασπαστές», «εργοδοτικοί-κυβερνητικοί» και αυτοί όχι;

Η αλήθεια πολλές φορές είναι απλή. Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα μετατράπηκαν σε ένα κακέκτυπο του Π.Α.ΜΕ. Ασκούν συνδικαλισμό με καιροσκοπισμό και εμπάθεια αποδεικνύοντας την κομματική τους εξάρτηση σε βάρος των συμφερόντων των εργαζομένων. Και ενώ αδυνατούν ακόμη και σήμερα να εκφράσουν ενιαία θέση, είναι ξεκάθαρο και εμφανές σε όσους γνωρίζουν πρόσωπα και καταστάσεις, πως ακόμα και αυτές οι... σκέψεις δεν είναι δικές τους. Και το να δανείζεις το όνομα σου σε σκέψεις άλλων είναι το λιγότερο υποτιμητικό και εξευτελιστικό. Και εάν εξυπηρετεί μόνο παραταξιακές λογικές πόλωσης ενόψει του Εκλογικού Συνεδρίου της Ομοσπονδίας το 2015 είναι και επικίνδυνο!!!

Αθήνα, Τετάρτη 3 Σεπτεμβρίου 2014
Η Γραμματεία της Συντονιστικής Επιτροπής